

[Bollmann.]

lægsbetænkningen, altså ca. 250 mill. kr., er det korrekte, og derfor vil vi stemme for lovforslaget.

Ole Olsen (SF):

Jeg er i den kedelige situation ikke at være totalt uenig med hr. Glistrup. Det er forholdsvis sjældent, men det må jeg jo prøve at leve med.

Vi har også sloges i udvalget om de tal, det drejer sig om her, og jeg kunne godt have holdt mig fra tallene, hvis hr. Camre ikke havde været heroppe. Hr. Camre modsiger simpelt hen skatte- og afgiftsministeren. Hr. Camre snakkede om, at den sandsynlige udnyttelse af lovforslaget medførte, at det vil blive et provenutab på ca. ¼ mia kr. Det var efter at have boret i sagen i udvalget aldeles ikke den forklaring, vi fik fra ministeren. Vi fik en helt anden forklaring.

Forklaringen er sådan set logisk og enkelt, at der er mange, og at de kan udnytte disse 10 pct., som er en ren forøring, ja, så får de ikke råd til samtidig at foretage afskrivningerne i første år, og det var dette, at man ikke kunne afskrive, som bragte det ned på ¼ mia kr. Det blev umiddelbart indrømmet fra regeringens side, at selvfølgelig vil det da medføre, at så kom de afskrivninger til afbenyttelse de næste år. Det skulle da være mærkeligt, om det ikke skete på den måde, det lyder da helt sandsynligt og logisk.

Regeringen argumenterer så, at det bliver nu nok sådan, at der er nogle afskrivninger, der aldrig bliver foretaget. Det skøn, vi har fået, er altså 740 mill. kr., og det kan da godt være, det skal nedsættes en ubetydelighed, fordi ikke alle afskrivninger bliver udnyttet; det kan da også godt være, som fremskridtspartiet skriver i tillægsbetænkningen, at der måske kommer nogle merinvesteringer, og så vil det altså vokse.

Jeg tror altså nok, det kommer til at ligge langt nærmere de 740 mill. kr., taget over bare et par år, end de 250 mill. kr. Jeg kan slet ikke forstå regeringens skøn. Når en fuld udnyttelse af denne forøring giver 740 mill. kr., hvorfor i alverden kan man så skønne, at det det første år kun får en virkning på 250 mill. kr.? Sagen er selvfølgelig den ganske enkle, at ved et tilsvarende lovforslag har regeringen tidligere skønnet 150 mill. kr. Så er det selvfølgelig ikke rart pludselig at rette tallet op og sige: ja, vi har taget helt vildt og voldsomt fejl. Det

bliver altså 740 mill. kr., så skal vi hellere sige 250 mill. kr., det er trods alt et mere fredeligt tal.

Jeg mener, 250 mill. kr. er helt ved siden af, og jeg vil i hvert tilfælde godt have hr. Camre op én gang til og afkræfte den forklaring, der blev givet i denne omgang, at den sandsynlige udnyttelse af dette lovforslag kun ville være ca. en tredjedel, altså at kun en tredjedel skulle benytte det. For så er hr. Camre i skærende modstrid med det, vi har fået at vide fra regeringens side.

Så kaldte hr. Camre dette lovforslag for en beskæftigelsesstøtte. Det er da rigtigt, at det økonomiske sekretariat har fortalt regeringen og Adam, som vi skal til at regne på nu, at man regner med, at forslag af denne karakter er beskæftigelsesfremmende. Det turde være et groft postulat. Erfaringer overalt i Vesteuropa viser, at i denne konjunkturfase vil forøgede investeringer normalt blive brugt til arbejdskraftbesparende maskineri. Der er intet som helst, der peger i retning af, at et forslag af denne karakter på nogen som helst mulig måde skulle skabe beskæftigelse her og nu. Det er et forslag, som direkte fremkalder arbejdsløshed.

Når man så tænker på, hvor besværligt det har været i forhandlinger med regeringen overhovedet at få den til overveje at presse de bevillinger, der var givet, som virkelig skabte beskæftigelse – det er vel ikke meget mere end 1 mia kr., det kommer op på, når vi regner det hele sammen for alvor, i egentlige beskæftigelsesforslag – så strør man her det meste af 1 mia kr. ud, som skatteyderne, som arbejderne, kan få lov til at betale med nedgang i reallevefoden.

Jeg synes, at dette punkt måske er det aller værste punkt, bortset fra momsens, hvor regeringen har kapituleret over for de borgerlige. Så skal jeg meget kraftigt henstille til tinget, at man modsætter sig dette lovforslag, og jeg skal selvfølgelig specielt kraftigt appellere til socialdemokratiets medlemmer om endnu en gang at tænke på, om man virkelig mener, man kan lægge ryg til dette lovforslag, et lovforslag, som betales af arbejderne, et lovforslag, som samtidig ødelægger beskæftigelsen i landet.

Jørgen Jensen (DKP):

Der burde egentlig ikke være grund til at tage ordet for at begrunde, at kommunisterne går imod dette lovforslag. Men ikke mindst